

Ilma palgata.

Üts maamehe naene oli haige ja tema kutsus arsti. „Kas jõuate ka maksa ?“ füüs arst tahtletes. Maamees võttis kolm lussatülli wälsja ja sõnnitas: „Neid saate, kas Teie minu naese terwets teete wõi surmate !“ Naene suri ja arst päräs oma palka. „Olete Teie minu naese terwets teinud ?“ füüs maamees. „Rahju füll, aga ei wõinud !“ „Olete Teie teda surmanud ?“ „Jumal hoidku !“ „Noh, siis ei ole Teil ka ühtigi saada !“

Jälle tafistus.

Üts abieli-paar kes lahutamise teel oli, tulsi peale selle veel Nahkuhohtu ette. „On Teil lapsi ?“ füüs sohtuherra. „Ja, sohtuherra !“ „Mitu ?“ „Kolm !“ „Ja miks Teie minu juure tullete ?“ „Laste pärast; mina tahab saht ja tema ta, kes sel on õigus ?“ „Kas tahate minu otsusega leppida ?“ „Ja ?“ „Oodake, sunni veel üts laps tulcb, siis wõite mõlemad faks saada !“ Paar jäi vaid ja läks ära. Paari aasta pärast tulsi mees uulitsal sohtuherra vasta. „Noh, suida on, kas nüüd on aru täis ?“ füüs sohtuherra. „Jälle tafistus“, vastas mees, „nüüd on meil viis last; aru jälle rikkis !“ „Noh, oodake siis veel !“

Otsekohe.

Wanniw naesterahwas: „Teie rohi on wist wäga lange, herra Doctor. See kurnab mind wälijä; waadale suida mina liihikese aega wanunend olen.“ Arst: „Ja auuslik Braua, Teie soowisite jo, et mina Teid pean õige wanals tegema; seda tahan mina katuba, aga — Teid nooreks teha ei wõi mina mitte.“

Osaw vastus.

Prantsuemaan Kuningas Ludwig XV. elas wäga torrata ja raiskas sellega oma terwist, ei tahtnud seda küll kuulda ega selle peale mõtesda, ormaastas aga teisi pilgata, kes tema ümber oliwad, sedasama wisi elasiwad ja oma terwist raiskasiwad. Ühel pääwal ütles tema Marklii Souvret vasta: „Teie wanunete silma nähtes ja lähetet wist pea hauda. Mõtelge aga aegsast oma viimase tassituse peole. Ruhn tahate Teie maetud saada ?“ „Teie jalge ette Majestät“, vastas Marklii tummardates.

Ka üks häda.

Weife Hans farjub hirmust. Ema füüb: „Mis Sinul wiga on ? Kas tahad süia ?“ „Ei !“ „Mis Sa siis tahad ?“ „Rarjuda ?“